

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-85(3)/14/AgŁ

Warszawa, 12 grudnia 2014 r.

DECYZJA DIH-1/87/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Ewy Lubaszki, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowe MIRABE Ewa Lubaszka w Warszawie, od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 28 października 2014 r. nr PO.220.JH.169.2014.AB (nr akt sprawy: Ż.8361.218.2014), wymierzającej ww. przedsiębiorcy, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669 z późn. zm.), karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej trzydziestu dziewięciu partii produktów o łącznej wartości 1 042,02 zł – utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 5-8 września 2014 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie, zwanego dalej „Mazowieckim WIIH”, w sklepie nr 7 w pawilonie nr 23 na Dworcu PKP Warszawa-Gdańska przy ul. Słomińskiego 6B w Warszawie, należącym do przedsiębiorcy Ewy Lubaszki, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowe MIRABE Ewa Lubaszka w Warszawie, zakwestionowano sposób oznakowania trzydziestu dziewięciu partii produktów o łącznej wartości 1 042,02 zł, wyprodukowanych przez Piekarnię Lubaszka Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, tj.:

- trzydziestu ośmiu partii produktów oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 1018,62 zł, tj.:
  - „Chleb słonecznikowy” á 450 g – w ilości 15 sztuk (2,60 zł/szt.),
  - „Ciabatta Rustykalna” á 300 g – w ilości 9 sztuk (2,30 zł/szt.),

- „Chleb Zagłoby” á 2200 g – w ilości 1100 g (15,20 zł/szt.),
- „Paluch wyborowy” á 100 g – w ilości 15 sztuk (0,95 zł/szt.),
- „Ciabatta z oliwką” á 90 g – w ilości 20 sztuk (1,80 zł/szt.),
- „Chleb Fitness” á 600 g – w ilości 7 sztuk (11,80 zł/szt.),
- „Chleb firmowy” á 900 g – w ilości 2 sztuk (4,40 zł/szt.),
- „Chleb trojak” á 1600 g – w ilości 1 sztuki (13,60 zł/szt.),
- „Chleb Kardynał” á 1600 g – w ilości 2 sztuk (16,60 zł/szt.),
- „Chleb urodzinowy” á 1600 g – w ilości 4 sztuk (7,40 zł/szt.),
- „Bułka orkiszowa” á 100 g – w ilości 25 sztuk (1,10 zł/szt.),
- „Bułka rzymianka” á 100 g – w ilości 28 sztuk (1,10 zł/szt.),
- „Bułka Chorwatka” á 100 g – w ilości 20 sztuk (1,00 zł/szt.),
- „Bułka kajzerka” á 50 g – w ilości 50 sztuk (0,35 zł/szt.),
- „Bułka tyrolska” á 100 g – w ilości 28 sztuk (1,10 zł/szt.),
- „Chałka duża” á 400 g – w ilości 8 sztuk (3,80 zł/szt.),
- „Chałka mała” á 200 g – w ilości 9 sztuk (1,98 zł/szt.),
- „Chleb razowy na miodzie” á 500 g – w ilości 10 sztuk (2,44 zł/szt.),
- „Bułka jagodzianka” á 100 g – w ilości 20 sztuk (2,15 zł/szt.),
- „Bułka z budyniem” á 150 g – w ilości 20 sztuk (2,10 zł/szt.),
- „Bułka z makiem” á 120 g – w ilości 20 sztuk (2,10 zł/szt.),
- „Bułka ze śliwką” á 150 g – w ilości 10 sztuk (2,10 zł/szt.),
- „Grzebień jabłkowy” á 90 g – w ilości 8 sztuk (2,15 zł/szt.),
- „Grzebień jagodowy” á 90 g – w ilości 6 sztuk (2,15 zł/szt.),
- „Pączek z lukrem” á 75 g – w ilości 10 sztuk (1,85 zł/szt.),
- „Pączek z marmoladą” á 75 g – w ilości 15 sztuk (1,85 zł/szt.),
- „Oponka” á 60 g – w ilości 8 sztuk (1,85 zł/szt.),
- „Babka piaskowa” á 500 g – w ilości 3 sztuk (7,50 zł/szt.),
- „Babka czekoladowa” á 500 g – w ilości 7 sztuk (10,50 zł/szt.),
- „Raj sezonowy” á 150 g – w ilości 6 sztuk (2,50 zł/szt.),
- „Babeczka serowa” á 100 g – w ilości 8 sztuk (4,50 zł/szt.),
- „Paluch meksykański” á 80 g – w ilości 15 sztuk (1,90 zł/szt.),
- „Paluch prowansalski” á 75g – w ilości 16 sztuk (2,10 zł/szt.),
- „Szpinakowiec” á 42 g – w ilości 10 sztuk (1,00 zł/szt.),
- „Pizza z szynką” á 200 g – w ilości 8 sztuk (4,60 zł/szt.),
- „Pizza wegetariańska” á 160 g – w ilości 4 sztuk (4,50 zł/szt.),
- „Pasztecik mięsno-gryczany” á 85g – w ilości 4 sztuk (2,10 zł/szt.),
- „Pasztecik z grzybami” á 85 g – w ilości 6 sztuk (2,10 zł/szt.).

z uwagi na brak wykazu składników w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących tych produktów lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, co było niezgodne z treścią § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 774), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania

środków spożywczych”. W toku kontroli ustalono, że brakujące informacje o wykazie składników znajdowały się w katalog produktów. Katalog ten jednak nie był widoczny dla kupujących, znajdował się bowiem w miejscu dla nich niedostępnym (tj. w szufladzie lady sprzedażowej od strony sprzedawcy);

- jednej partii produktu o nazwie „Mini grzanki” o zawartości netto 350 g, oferowanego w opakowaniach o łącznej wartości 23,40 zł, w ilości 9 opakowań (2,60 zł/op.), z uwagi na brak cyfrowego oznaczenia daty minimalnej trwałości (na opakowaniu znajdowało się jedynie wyrażenie „najlepiej spożyć przed”), co było niezgodne z treścią § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych.

Powyższe udokumentowano w protokole kontroli z dnia 8 września 2014 r. (nr akt kontroli: Ż.8361.218.2014), w tym w załączniku nr 1 do tego protokołu, zawierającym wykaz ocenianych produktów, wraz z opisem stwierdzonych niezgodności.

W związku z powyższymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 30 września 2014 r., Mazowiecki WIIH poinformował przedsiębiorcę Ewę Lubaszkę, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowe MIRABE Ewa Lubaszka w Warszawie, zwaną dalej również „stroną”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej trzydziestu dziewięciu ww. partii produktów o łącznej wartości 1 042,02 zł, informując również o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz składania wniosków dowodowych. Ponadto, w piśmie tym wezwał ją do przekazania danych o wielkości obrotów za rok 2013. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień, ani też nie przesłała żądanych informacji.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 28 października 2014 r. nr PO.220.JH.169.2014.AB (doręczoną stronie w dniu 30 października 2014 r.), Mazowiecki WIIH wymierzył stronie, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowe, karę pieniężną w wysokości 1 500 zł za wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych trzydziestu dziewięciu ww. partii produktów o łącznej wartości 1 042,02 zł.

Pismem z dnia 13 listopada 2014 r. (nadanym tego samego dnia w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, uznając, że nałożona na nią kara jest niesłuszna. W odwołaniu strona podniosła, że wszystkie wymagane informacje dotyczące pieczywa oferowanego bez opakowań (tj. nazwa pieczywa, masa jednostkowa oraz wykaz składników) znajdują się w jej punktach handlowych i są udostępniane konsumentom w katalogu wyrobów piekarsko-cukierniczych znajdującym się w miejscu sprzedaży, jak również na stronie internetowej producenta ww.lubaszka.pl i pod adresem e-mail: technolog@lubaszka.pl, poprzez który udzielane są odpowiedzi na pytania dotyczące składu i sposobu produkcji tych wyrobów. Wyjaśniła przy tym, że niewłaściwe

wyeksponowanie katalogu zawierającego wszystkie wymagane przez konsumenta informacje wynikało ze złej interpretacji przepisów prawa i przekonania, iż wybrany przez nią sposób oznakowania produktów oferowanych bez opakowań jest wystarczający. Poinformowała, że stwierdzone niezgodności zostały usunięte niezwłocznie po kontroli, poprzez umieszczenie w miejscu widocznym dla konsumentów informacji o dostępności katalogu produktów. Mając na uwadze powyższe starania w zakresie udostępniania informacji o składzie produktów, niską szkodliwość czynu oraz fakt, że od początku prowadzenia działalności gospodarczej nigdy wcześniej nie naruszyła ona przepisów o jakości handlowej, sformułowała wniosek o zmniejszenie wysokości nałożonej na nią kary.

Pismem z dnia 21 listopada 2014 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił, na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze, w świetle art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 tej ustawy, jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Szczegółowy zakres informacji podawanych w oznakowaniu opakowanych środków spożywczych i środków spożywczych bez opakowań przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta finalnego lub do zakładów żywienia zbiorowego oraz sposób znakowania tych środków spożywczych został uregulowany w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Rozporządzenie to stanowi w § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, że w przypadku

środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego, podaje się wykaz składników, przy czym informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej tego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, natomiast w § 2 ust. 1 pkt 3, że opakowany środek spożywczy znakuje się podając co najmniej informację o dacie minimalnej trwałości albo terminie przydatności do spożycia.

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do strony, przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH, zakwestionowano sposób oznakowania trzydziestu dziewięciu ww. partii produktów o łącznej wartości 1 042,02 zł, tj.:

- trzydziestu ośmiu ww. partii produktów oferowanych bez opakowań, z uwagi na brak wykazu składników w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących tych produktów lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, co było niezgodne z treścią § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych;
- jednej ww. partii produktu oferowanego w opakowaniach, z uwagi na brak cyfrowego oznaczenia daty minimalnej trwałości, co było niezgodne z treścią § 2 ust. 1 pkt 3 tego rozporządzenia.

Biorąc powyższe pod uwagę, organ pierwszej instancji uznał, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty są artykułami rolno-spożywczymi nieodpowiadającymi pod względem oznakowania jakości handlowej – co wyczerpało znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej i skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 1 500 zł.

Jak wynika z art. 40a ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3 tego artykułu, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Tym samym, decyzją z dnia 28 października 2014 r. nr PO.220.JH.169.2014.AB, Mazowiecki WIIH wymierzył powyższą karę przedsiębiorcy Ewy Lubaszki, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowe MIRABE Ewa Lubaszka w Warszawie, tj. przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu nieprawidłowo oznakowane przedmiotowe produkty.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona podniosła, że nałożona na nią kara jest niesłuszna. Zaznaczyła, że wszystkie wymagane informacje dotyczące pieczywa oferowanego bez opakowań (tj. nazwa pieczywa, masa jednostkowa oraz wykaz składników) znajdują się w jej punktach handlowych i są udostępniane konsumentom w katalogu wyrobów piekarsko-cukierniczych znajdującym się w miejscu sprzedaży, jak również na stronie internetowej producenta i pod jego adresem e-mail, poprzez który udzielane są odpowiedzi na pytania dotyczące składu i sposobu produkcji tych wyrobów. Wyjaśniła przy tym, że niewłaściwe wyeksponowanie katalogu zawierającego wszystkie wymagane przez konsumenta informacje wynikało ze złej interpretacji przepisów prawa i przekonania, iż wybrany przez nią sposób

oznakowania produktów oferowanych bez opakowań jest wystarczający. Poinformowała, że stwierdzone niezgodności zostały usunięte niezwłocznie po kontroli, poprzez umieszczenie w miejscu widocznym dla konsumentów informacji o dostępności katalogu produktów. Mając na uwadze powyższe starania w zakresie udostępniania informacji o składzie produktów, niską szkodliwość czynu oraz fakt, że od początku prowadzenia działalności gospodarczej nigdy wcześniej nie naruszyła ona przepisów o jakości handlowej, sformułowała wniosek o zmniejszenie wysokości nałożonej na nią kary.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, należy zauważyć, że przepis § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych stanowi, iż w przypadku środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży informację o wykazie składników podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących tych produktów lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom. Informacje te muszą być zatem bezpośrednio dostępne dla konsumenta w miejscu sprzedaży, a więc znajdować się w bezpośrednim sąsiedztwie tych produktów i muszą być uwidocznione w sposób czytelny i widoczny dla konsumenta. Tymczasem, jak wynika z protokołu kontroli, w odniesieniu do trzydziestu ośmiu ww. partii produktów oferowanych bez opakowań brakujące informacje o wykazie składników znajdowały się w katalogu produktów, który nie był widoczny dla kupujących, znajdował się bowiem w miejscu dla nich niedostępnym (tj. w szufladzie lady sprzedażowej od strony sprzedawcy). Takie działania, zdaniem Prezesa UOKiK, nie mogą zostać uznane za wystarczające w świetle powyższego przepisu. Tego stanu rzeczy nie może zmienić także fakt, na który powołuje się strona w odwołaniu, że poza katalogiem produktów, wszystkie wymagane informacje znajdowały się na stronie internetowej producenta lub pod jego adresem e-mail, skoro ocenie w tym zakresie poddano produkty oferowane bezpośrednio w sklepie, a nie za pośrednictwem Internetu.

Z powyższych względów, należy stwierdzić, że organ pierwszej instancji prawidłowo uznał, iż przedmiotowe produkty oferowane bez opakowań nie zostały oznaczone w miejscu sprzedaży wykazem składników w taki sposób, jaki został przewidziany w § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, a więc na wywieszkach przy tych produktach lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, co stanowiło podstawę do ich zakwestionowania.

Należy zauważyć, że przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej – stanowiący podstawę prawną do wydania zaskarżonej decyzji – uprawniał organ pierwszej instancji do wymierzenia stronie kary pieniężnej w granicach wyznaczonych tym przepisem, a więc w wysokości od 500 zł do 5 210,10 zł (5 x 1 042,02 zł), gdzie górna jej granica stanowi pięciokrotną wartość korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej trzydziestu dziewięciu ww. partii produktów o łącznej wartości 1 042,02 zł, przy uwzględnieniu pięciu przesłanek wymienionych w art. 40a ust. 5 tej ustawy, takich jak: stopień szkodliwości czynu,

stopień zawinienia strony, zakres naruszenia, dotychczasowa działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Należy zaznaczyć, że stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł, która mieści się w wyznaczonym ustawowo przedziale i stanowi mniej niż dwukrotną wartość zakwestionowanych produktów, rozumianą jako korzyść majątkową (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2012 r. sygn. akt II GSK 684/11).

Prezes UOKiK, mając na uwadze, że strona zakwestionowała wysokość wymierzonej kary, przeprowadził analizę prawidłowości uwzględnienia przez organ pierwszej instancji powyższych przesłanek i zważył, co następuje:

- stopień szkodliwości czynu należało określić jako wysoki. Należy wskazać, że organ pierwszej instancji słusznie zauważył, że czyn polegający na wprowadzeniu do obrotu nieprawidłowo oznakowanych przedmiotowych produktów, w tym trzydziestu ośmiu ww. partii produktów oferowanych bez opakowań, z uwagi na brak wykazu składników w ich oznakowaniu (tj. w miejscu sprzedaży na wywieszkach przy tych produktach lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom) oraz jednej ww. partii produktu oferowanego w opakowaniach, z uwagi na brak cyfrowego oznaczenia daty minimalnej trwałości, godził w interesy konsumentów, gdyż pozbawiał ich istotnych informacji o nabywanych produktach, mogących mieć wpływ na dokonanie właściwego wyboru i pozwalających na uniknięcie niepożądanych składników;
- stopień zawinienia strony należało określić jako wysoki. Należy podkreślić, że organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że stwierdzone niezgodności w przypadku trzydziestu ośmiu ww. partii produktów oferowanych bez opakowań powstały u strony, która powinna dochować należytej staranności, aby wprowadzane przez nią do obrotu przedmiotowe produkty były prawidłowo oznakowane, a w przypadku jednej ww. partii produktu oferowanego w opakowaniach powstały u producenta, jednakże były możliwe do wychwycenia podczas zwykłych czynności sprawdzających związanych ze sprzedażą produktów. Należy zauważyć, że organ pierwszej instancji uwzględnił również fakt, że w toku kontroli katalog produktów z brakującymi informacjami o wykazie składników został umieszczony w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom;
- zakres naruszenia należało określić jako wysoki. Należy zaznaczyć, że organ pierwszej instancji prawidłowo zauważył, że stwierdzone nieprawidłowości wskazują na naruszenie przepisów o jakości handlowej w zakresie oznakowania środków spożywczych, istotnych z punktu widzenia właściwości poszczególnych produktów;
- oceniając dotychczasową działalność tego podmiotu, że strona prowadzi zarejestrowaną działalność gospodarczą od 2000 roku i do tej pory nie stwierdzono u niej naruszenia przepisów o jakości handlowej;
- oceniając wielkość obrotów tego podmiotu, że strona nie przesłała żądanych informacji o wielkości obrotów za rok 2013.

Zdaniem Prezesa UOKiK, opisane powyżej ustalenia kontroli i przesłanki, jakimi kierował się Mazowiecki WIIH ustalając wysokość kary pieniężnej, stanowiły podstawę do

wymierzenia stronie kary na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej w wysokości 1 500 zł.

Jak stanowi art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Skuteczność kary za naruszenie prawa żywnościowego przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstraszająca jej wysokość musi być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi spełniać głównie funkcję prewencyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, w celu niedopuszczenia do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Nałożona sankcja powinna spełniać również funkcję represyjną, czyli stanowić poważną dolegliwość, ale nie eliminować przedsiębiorcy z rynku. Dodać należy, że celem ustawy o jakości handlowej jest w szczególności ochrona konsumentów przed produktami niespełniającymi wymagań m.in. w zakresie oznakowania, stąd też kary wymierzone z tego tytułu, po uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 40a ust. 5 tej ustawy, stanowiących podstawę wymiaru ich wysokości, nie mogą być symboliczne (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 769/10).

W ocenie Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży dostępne były wyłącznie produkty odpowiadające w zakresie oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, a także spełni ona swoją funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, stosownie do wymagań określonych w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, przede wszystkim z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie należytej staranności pod względem zapewnienia prawidłowego oznakowania przedmiotowych produktów.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, jak również ustalenie jej wysokości, było słuszne i zgodne z prawem. Tym samym, zawarty w odwołaniu wniosek strony o zmniejszenie wysokości nałożonej na nią kary, należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń opisanej kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa dotyczących wymierzenia kar pieniężnych na gruncie ustawy o jakości handlowej.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.).

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
WICEPREZES
Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. Ewa Lubaszka
ul. Szlachecka 45
03-259 Warszawa
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a